

A könyv elsődleges célját, az evangélium magyarázatát szerintünk éppen azzal érli el a szerző, hogy sem kimagyarázni nem akar belőle dolgokat, sem saját elgondolásait nem kívánja beleerőltetni. Emellett átjárja a művet a lelkiesség: elmélkedésre készlet. Biztosan jó szolgálatot tehet a lelkipásztorkodó papságnak az igehirdetésben és az evangéliumokkal ismerkedni vágyó világiaknak.

Benkő A.

Találkozás Istennel. I. Isten a mennyei Atyánk. Szerkesztette Dr. Cserháti József pécsi püspök. Szent István Társulat, Budapest 1980, 376 o.

A „Mindennapi kenyér” és „Mindennap együtt az Úrral” 2 × 3 kötet után Cserháti püspök, egyházmegyei papjainak közreműködésével, most a harmadik sorozatot kezdte el az év minden napjára. Míg az eddigiéket imádkozni, elmélkedni tanítottak, itt a hit alapvető igazságait kívánják trinitárius alapon bemutatni. Természetesen nem tudományos taglalásban, hanem a hívőknek érthető, életközeli módon. A 25—30 soros szövegek az egyházatyákból, Szent Tamástól és a zsinati határozatokból vett néhány idézetten túl főleg századunk jeles teológusaitól valók. Sokhelyütt szerepel a Mysterium Salutis; találkozzunk a Feiner—Vischer-féle Glaubensbuchhal, a Holland Katekizmussal, Karl Rahner, Trilling, Moltmann stb. nevével; a magyarok közül Schütz Antal és Előd István Dogmatikájával, Gál Ferenc, Szennyay András, Nyíri Tamás, Békés Gellért, Szabó Ferenc műveiből meg a „teológiai kiskönyvtár” egyes kötetiből való részletekkel stb. Minden idézet után rövid „gyakorlati alkalmazás” következik, többnyire lelkiismeretvizsgálatra indító kérdés formájában.

Nem könnyű vállalkozás „népszerű teológiát” adni, még hozzá apró adagokban. Mindenesetre kívánatos lenne jobban elkülöníteni a teológiai eszmélődést az elméledéstől vagy a gyakorlati kérdésektől (utóbbiaknak az elgondolás szerint a szöveg utáni vizsgálakaszban van a helyük.) A német nyelvterület mellett ott kínálkoznak — Teilhard-on túl is — a nagy francia teológusok, pl. Congar, De Lubac, vagy a magyarul is megjelent Newman-breiviárium; versek terén a himnuszok dogmatikai kincsesbányája, vagy századunkból pl. Claudel. — A sorozat, elődeihez hasonlóan, bizonyára szintén sok érdeklődő olvasóra talál.

R.

Szabó Ferenc: A rejtett Isten útjain. Párbeszéd a hitről. Róma 1980, 289 o.

A könyv alcíme onnét való, hogy a szerző belevette 1975-ben megjelent és azóta már elfogyott hasonló című könyvének egy részét. Nagyobbik fele a közben eltelt időben látott napvilágot különböző folyóiratokban, vagy előadásként hangzott el a Vatikáni Rádióban. Szerkezetileg a könyv két nagy részre oszlik. Az első: „A rejtett Isten útjain.” „Valamennyi tanulmány — írja előszavában a szerző — egy nagy kérdéskörben mozog: a hit és hitetlenség — az istenkeresés — mai drámájának egy-egy szempontját világítja meg.” A keresés, a küzdelem, a hit homálya, az „egzisztenciális nyugtalanság” jut bennük elsősorban kifejezésre, a párbeszéd szellemében, de mindig a hit eszmevilágán belül és gondolkodó, elemző értelem munkájával. A könyv második fele: „Modern istenkeresők”, századunk néhány nagy emberének példáján és eszméivel szemlélteti az első rész általánosabb jellegű fejtegetéseit. A magyar és a francia kultúrkörből való filozófusok és írók ezek: Maurice Blondel, Prohászka Ottokár, Dienes Valéria, Gabriel Marcel, Jean-Paul Sartre, Julien Green. Egy-egy személyről olykor több tanulmányt is találunk. „Utószó helyett” a kötet egy egészen friss dokumentummal zárul: II. János Pál pápának azzal a beszédével, amelyet 1980. okt. 10-én az „Evangélizálás és ateizmus” témáról szervezett római kongresszus résztvevőiehez intézett. P. Szabó széles olvasóköre bizonyára nagy örömmel fogadja majd ezt az újabb munkáját is.

R.